

Asgerf's højmagers stav

År 873

Argil Burkon kom i besiddelse af Asgerf's stav da han under en mission for sin kirke, bekæmper en lich. Det sker i

Det var 2 dage inden Argil og gruppen overhovedet nåede frem til stedet hvor lichen opholdt sig, at de stødte på underlige spor som krydsede deres vej.

Den elver som var i gruppen, sporede dem til en lille landsby der lå inde midt i en stor skov. Der var ikke mere end 15-20 huse i en lysning og der var ingen større veje i nærheden.

Sporene vi fulgte lignede menneskespor, men der var noget underligt ved dem. Afstanden mellem sporene var for stor, hvis de var sat af et menneske, ville dette menneske vær ca. 3 meter højt!? Det passede ingen steder hen.

Vi blev venligt modtaget i den lille by, og de holdt en lille fest for os, men vi passede på ikke at drikke for meget da vi stadig ikke havde set noget spor af "kæmpen".

Midt om natten blev vi vækket af nogle lyde fra den anden ende af byen, det lød som noget træ splintrede. Vi greb til våben og styrtede af sted efter lyden.

Da vi nåede frem, så vi en menneskelignende skikkelse der var høj som en trolde men alligevel slank som en elver, nedkæmpe 3 af byens beboer uden større problemer.

Han var lynende hurtig og da vi ankom til kampstedet, lå ligene spredt og han stak i løb mod skoven, i et tempo alle ville have svært ved at følge.

Beboerne kunne fortælle, at dybt inde i skoven boede der en mager, man mente at dette væsen var en af hans tjenere, Tjeneren var tidligere blevet set i nærheden af landsbyen, men havde aldrig gjort noget før nu.

Vi tilbød at hvis vi fik en vejviser med, ville vi forsøge at finde ud af hvorfor han angreb landsbyen.

Efter mange timers vandren gennem skoven kom vi til en meget stor lysning hvor al vegetation var væk og midt i det hele lå et hus. Vi var forfærdede!!! Ikke over huset, men foran det, var der ikke mindre end 4 af disse halvkæmper og de var ved at spise et menneske!!!

Pludselig sprang de op og styrtede hen imod os, vi nåede kun lige at trække våben før de var over os. Det var en kamp jeg aldrig glemmer. Jeg har været i krig i 20 af mine leveår og set mangt og meget, været med ved de hårdeste slag mod vildorker og trolde. Men aldrig har jeg set noget lignende. De kæmpede med en vildskab og styrke jeg aldrig har set magen. Det var kun med nød og næppe at vi fik dem nedkæmpet og flere var hårdt sårede.

Da vi havde taget os af de sårede, begyndte vi at undersøge huset. Der var ikke flere af disse skabninger, men i huset fandt vi resterne af en mand iført en grå-sort kåbe og ved siden af ham lå en stav og en bog.

Bogen var en dagbog, hvori der var skrevet følgende:

Min mester har været væk i 2 uger nu. Jeg begynder at blive bange for disse skabninger som han har skabt ved sine eksperimenter. Jeg begynder at tvivle om det var en god idé at komme og tjene under ham, uden at vide hvem han er! Kun at hans navn begynder med A. Men han er dygtig, jeg har set ham gøre ting jeg kun selv har drømt om man kunne med magi. Der er bare en dyster side ved ham og det er svært at se hvor gammel han er.

Det er en uge siden jeg sidst skrev. Kæmperne virker som om de bliver klogere og mere aggressive. Desuden er stalddrengen forsvundet. De andre tjenestefolk siger at kæmperne kigger underligt sultent på dem, de vil væk herfra, og jeg kan ikke sige, at jeg bebrejder dem noget. Jeg er selv hundeangst for dem.

Der er gået 2 dage siden jeg sidst skrev, jeg har barrikaderet mig i laboratoriet, i går så jeg dem slå alle tjenestefolkene ihjel, og spise dem. De har udviklet sig netop som min mester sagde de ville, han sagde de ville udvikle sig men ikke i hvilken retning. Han var meget hemmelighedsfuld på dette område. Bare han snart kommer tilbage!!

Der er gået endnu en dag, jeg tror de snart bryder igennem, og jeg har på fornemmelsen at jeg er den del af dette eksperiment! Min herre vidste, at de ville udvikle sig og jeg er bare en lille brik i hans spil, men han skal ikke slippe af sted med det. Jeg har hans stav og den vil jeg prøve at bruge til at slippe ud med, og så advare det højeste magis råd, mod min herre. Jeg ved at staven kan lave et skjold, men den kan meget mere, det er jeg sikker på. Dette er mit sidste indlæg i min dagbog, medmindre at jeg slipper herfra i live. Må den være med til at advare Talansar mod min herre.

Guderne være med os!!!!

Dette var det sidste der var skrevet i dagbogen.

Vi undersøgte resten af huset men fandt intet udover staven som vi tog med os. Vi tog tilbage til landsbyen, fortalte hvad der var sket og drog derefter videre da vi havde en vigtigere mission, som skulle løses.

En uge senere kom vi forbi stedet igen, da vi var på vej tilbage fra den mission vi var sendt ud på, og valgte at besøge landsbyen endnu en gang.

Det var hen under aften da vi nåede stedet hvor landsbyen havde været, men nu var der kun en stor afsvedet plet på jorden. Vi undersøgte det hele men kunne ikke finde noget, Blangart mente at der havde været store magiske kræfter på spil. Ud fra skovbrynet vaklede der pludselig en ung dreng og væltede om på jorden. Han var næsten brændt til ukendelighed, og levede kun få minutter

efter at vi havde fundet ham, men længe nok til at fortælle hvad der var sket. Hen under aften 2 dage efter vi var taget af sted fra landsbyen dukkede der pludselig en mager op, og begyndte at sprede død og ødelæggelse mens han råbte at han skulle lære os at blande os i hans affære. Så døde han.

Må Gorgonsul beskytte hans sjæl.

Blangart var rasende!!

Han ville finde ud af hvem denne mager var og så skulle han straffes, ingen laver sådan nogle ting ustraffet, så han blev i området for at undersøge mere om denne mager.

Da vi andre var nået tilbage til hovedstaden og der var gået en uge kom der et bud med den stav vi havde fundet i huset og et brev.

I brev stod der:

Min højagtede ven og ypperstepræst Argil Burkon

*Jeg sender dig denne stav fordi jeg nu har fundet ud af hvem det er vi er oppe imod,
Nemlig Asgjerf.*

Jeg ved ikke om navnet siger dig noget men han er en mægtig mager der har fundet en måde at bruge magi til at forlænge sit liv, Han siges at være ca. 300 år gammel. Staven bærer navnet Asgjerf's stav og skulle besidde utrolige magiske kræfter, men de er også beskyttet, så jeg ikke bare kan aflæse dem med min magiske kunnen, jeg vil tro at de viser sig for brugeren når han har brug for det, så pas på hvis du vælger at bruge den, jeg ved ikke om den har nogle onde magier som kan skade dig hvis du bruger den.

Pas godt på den, og bruge den med omhu!!

Din ven for altid

Blangart